

Міністерство культури України
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕАТРУ, КІНО І
ТЕЛЕБАЧЕННЯ ІМЕНІ І. К. КАРПЕНКА-КАРОГО

ЗАТВЕРДЖЕНО
засіданням приймальної комісії
КНУТКіТ імені І. К. Карпенка-Карого
протокол № 6 від «28» Травня 2026 р.

Інна КОЧАРЯН

ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

Рівень вищої освіти	третій (освітньо-науковий)
Галузь знань	В Культура, мистецтво та гуманітарні науки
Спеціальність	В6 Перформативні мистецтва
Вступ на основі	НРК 7 (освітнього ступеня магістра та освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста)

Київ – 2026

З М І С Т

ВСТУП.....	3
ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ.....	4
ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ.....	4
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ.....	8
РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА.....	9

ВСТУП

Метою вступного випробування зі спеціальності є виявлення рівня поглиблених знань та вмінь вступників, які необхідні для опанування ними програми підготовки зі спеціальності В6 Перформативні мистецтва, а також для їхньої участі у конкурсному відборі для зарахування на вказану програму. Враховуючи специфіку майбутнього навчання, спрямовану переважно на теоретичну роботу, в першу чергу приймаються особи, які окрім опанування усного та письмового аналізу театрального процесу, розвинули здібності аналітичного узагальнення художнього контексту, де відбувається втілення сценічного твору, розвиток менеджменту у сценічному мистецтві. Тобто особи, які демонструють здатність до наукової роботи.

Основне завдання вступного випробування зі спеціальності, що складається з двох компонентів – презентації реферату та відповіді на коло питань, – виявити у майбутніх аспірантів навички до дослідницької роботи у предметній області, а також здатність до напрацювання оригінальних наукових розвідок, що направлені на отримання нових наукових знань, підготовки та захисту дисертації. Всі ці якості майбутніх аспірантів необхідні для здійснення мистецтвознавчої та організаційно-управлінської діяльності у сфері культури, мистецтва та гуманітарної науки.

Під час вступного випробування зі спеціальності проводиться оцінка теоретичної та практичної фахової підготовки вступників; виявляються їхні загальні знання про основні тенденції у виконавському мистецтві; уявлення про історичні періоди розвитку театрального мистецтва, його організаційні, жанрово-стильові особливості. Також оцінюється вміння вступників характеризувати найважливіші творчі постаті у світовому та національному мистецтві, знання теорії та історії менеджменту, взаємозв'язків і взаємодії театру та держави.

Вступник до аспірантури має відповідати наступним вимогам:

- бути компетентним у проведенні наукових досліджень, обрати необхідну методологію, формулювати мету дослідження, головні завдання та актуальність обраної наукової теми;
- обрати необхідні методи дослідження, чітко формулювати їхнє обґрунтування;
- виявляти фундаментальні знання у галузі театрального мистецтва (історії світового та українського театру, театрального менеджменту та ін.);
- мати уявлення про методологію аналізу театрального процесу, достатню компетентність у проведенні наукових розвідок, володіти сучасними інформаційними технологіями, вміти давати обґрунтовану інтерпретацію отриманим результатам;
- володіти методологією аналізу закономірностей розвитку театрального мистецтва, використовувати порівняльно-історичний, системний та інші підходи до сценічного мистецтва, компетентно і коректно проводити наукові дослідження, мати науково обґрунтоване уявлення про функціонування театру як соціокультурного феномена;

– виявляти самостійність, інноваційність і творчий підхід в науково-дослідній роботі.

Під час формування даної програми враховувалися дисципліни циклу професійної підготовки, що передбачені освітньою програмою підготовки магістра за спеціальністю В6 Перформативні мистецтва.

ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

Програма вступного випробування зі спеціальності передбачає презентацію наукового проєкту-реферату та відповіді на коло питань, що в сукупності виявляють здатності і вміння особи, яка бажає навчатись у Київському національному університеті імені І. К. Карпенка-Карого з метою отримання освітньо-наукового ступеня доктора філософії за освітньо-науковою програмою зі спеціальності В6 Перформативні мистецтва.

Вступне випробування зі спеціальності проводиться в очному форматі відповідно до Правил прийому до аспірантури Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого у 2026 році.

Оцінювання знань вступників носить комплексний характер та складається з двох компонентів: презентації вступником наукового проєкту, що містить пропозиції з розробки обраної теми та відповідей на запропоновані питання зі спеціальності (усно). Екзаменаційний білет містить три питання. Вступне випробування зі спеціальності повинно виявити у вступників знання у галузі театрального мистецтва, а також їхні загальні знання щодо розвитку та специфіки різних видів мистецтв, розуміння основних тенденцій сучасного театрального процесу, уявлення про головні історичні етапи в розвитку сценічного мистецтва, його жанрово-стильові особливості, вміння характеризувати найважливіші творчі постаті у світовій та національній театральній культурі.

Рівень знань та практичних навичок вступників оцінюється комісією комплексно за 200-бальною шкалою: за результатами обговорення презентації наукового проєкту та відповідей на питання зі спеціальності.

ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

1. Античний театр та його місце у розвитку світової театральної культури.
2. Театр доби Середньовіччя: напрями та жанри.
3. Традиції комедії дель арте у світовій театральній культурі.
4. Європейський театр епохи ренесансу та його значення у розвитку світової сценічної культури.
5. Театр французького класицизму та його значення у розвитку світової

сценічної культури.

6. Український вертеп, його рефлексії у сучасній сценічній практиці.
7. Український «Театр корифеїв», його організаційно-творчі засади та місце в історії національної театральної культури.
8. М. Гоголь і світова театральна культура.
9. І. Франко і театр.
10. Лесь Курбас – реформатор українського театру. Значення його пошуків у подальшому розвитку національної театральної культури.
11. Художні пошуки в європейському театрі на межі XIX – XX ст.: драматургія, сценічне мистецтво.
12. Творча спадщина Б. Брехта в контексті розвитку світового театру.
13. Театр абсурду: філософські засади, естетичні принципи, особливості сценічного втілення.
14. Художні явища театральної культури США XX – початку XXI ст.
15. Провідні режисери європейського театру другої половини XX – початку XXI ст.
16. Українська сценографія XX ст.: тенденції розвитку, провідні майстри.
17. Школа сценографії Д. Лідера.
18. Видатні актори українського театру першої половини XX ст.
19. Провідні актори українського театру другої половини XX ст.
20. Українська драматургія першої половини XX ст.
21. Українська драматургія другої половини XX – початку XXI ст.
22. Акторські школи українського театру другої половини XX століття.
23. Режисура українського театру II половини XX ст.
24. Постдраматичний театр в Україні: художньо-естетичні засади, тенденції розвитку експериментальних пошуків.
25. Провідні українські театрознавці першої половини XX століття.
26. Театральна критика та її значення у формуванні естетико-художніх принципів театральної культури сьогодення.
27. Жанри театральної критики.
28. Тенденції розвитку сучасного театру ляльок України.
29. Оперета як різновид музичного театру.
30. Особливості розвитку оперного жанру в XX ст.
31. Балет як різновид музичного театру.
32. Жанрові особливості мюзиклу та рок-опери.
33. Семіотичне дослідження театрального твору.
34. Театральна антропологія.
35. Історія формування системи державного управління театральною справою в Україні.
36. Динаміки розвитку творчо-організаційних форм українського театру сьогодення.
37. Застосування комп'ютерної техніки і технологій в організації театральних проєктів.
38. Класифікація жанрів у контексті розвитку світового театру.
39. Кошторис доходів та видатків концертних організацій.

40. Кошторис доходів та видатків театрів.
41. Фестивальний рух сьогодення: головні напрями та організаційні засади.
42. План творчого, економічного та соціального розвитку театрів та концертних організацій.
44. Виробничо-фінансовий план філармонії.
45. Особливості розвитку американської театральної культури; її відмінність від європейських пріоритетів у визначенні творчо-організаційних засад.
46. Програмне забезпечення офісного призначення і можливості їх застосування в театральній справі.
47. Найвидатніші майстри західноєвропейського театру ХХ століття; їх вплив на формування театральних систем та шкіл (Б. Брехт, Є. Гротовський, Дж. Стреллер, П. Брук та ін.).
48. Підготовка та проведення гастролей концертних організацій.
49. Розмаїття творчо-організаційних форм українського театру сьогодення: визначення специфіки, здобутків, динаміки розвитку.
50. Функції продюсера в шоу-бізнесі.
51. Роль реклами і паблік-релейшнз в музичному продюсуванні.
52. Структура шоу-бізнесу.
53. Творчо-організаційні характеристики українського театру корифеїв.
54. Формування іміджу у діловій сфері.
55. Методи збору даних соціологічних досліджень.
56. Суб'єкти авторського права і суміжного права.
57. Аудиторія мистецтва. Поняття «публіки» в соціології мистецтва.
58. Законодавство України у сфері захисту авторського права і суміжного права.
59. Особливості управління театральними підприємствами.
60. Міжнародні конвенції у сфері авторського і суміжних прав.
61. Органи управління культурою і мистецтвом в Україні.
62. Авторське право і суміжні права у сфері виконавського мистецтва.
63. Пошуки джерел матеріальної підтримки мистецьких організацій.
64. Театр в системі художньої культури.
65. Менеджмент у виконавському мистецтві.
66. Національний академічний драматичний театр імені І. Франка. Історія та сучасність.
70. Театральне мистецтво в умовах ринкових відносин.
71. Основні принципи організації гастрольної діяльності театрів.
72. Структура театральної мережі України та можливості її удосконалення.
73. Можливості удосконалення структури управління театральною справою.
74. Театр в екстремальних умовах сьогодення.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

200-бальна шкала

Незадовільно	Задовільно	Добре	Відмінно
Оцінка ECTS			
100-124 бали	125-149 балів	150-179 балів	180-200 балів
<p>Вступник виявив повну відсутність уявлення про театральний процес як такий. Вступник не здатний логічно і доказово викласти свої думки. Він не може дати визначення базових понять з театрознавства, організації театральної справи, основ законодавства в галузі культури і мистецтва. У вступника відсутня уява, здатність до узагальнення в питаннях менеджменту, театральної критики, сучасного стану театру.</p>	<p>Вступник надав не сповна чіткі й неповні відповіді на питання, що стосуються аналізу у галузі театрознавства, сучасного стану театральної справи, театрознавства, діяльності керівника театру, менеджера театральньо-видовищного підприємства. Вступник виявив посередній рівень знань з предметів навчального плану спеціалізації перформативні мистецтва, відчутну обмеженість мобільності мислення, слабко виражені здібності до аналізу творчої та виробничо-фінансової діяльності театральньо-видовищних підприємств.</p>	<p>Вступником надані вірні відповіді, проте спостерігається нечітке їх формулювання. Вступник виявив посередню здатність до аналізу сучасного стану театральної справи в Україні та за кордоном. Він також допустив неточність у відповідях на питання, неконкретність формулювань базових понять з театрознавства, історії, теорії та організації театральної справи.</p>	<p>Вступник продемонстрував впевнені відповіді на поставлені питання. Він виявив:</p> <ul style="list-style-type: none"> - глибокі знання в галузі театрознавства (історія театру, теорія театру, організація і управління театральною справою), організації виробничо-фінансової діяльності театральньо-видовищних підприємств, бухгалтерського обліку, інформаційних технологій; - вміння системно мислити та глибоко, всебічно аналізувати актуальні проблеми, пов'язані з сучасним театральним процесом; - здатність до аналізу і узагальнень в законодавчій базі, пов'язаній з галуззю культури і мистецтва.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Авторське право і суміжні права. Словник-довідник у 2-х томах за редакцією О. Д. Святоцького. – К., 2000.
2. Актуальні культурно-мистецькі проблеми. Організаційний аспект. – К., 2001.
3. Актуальні проблеми організації театральної справи: Тематичний збірник наукових праць. – К., 1994.
4. Алвін Г. Рейсс Кеш ін. Як залучати кошти для мистецтва. – К., 2010.
5. Антонович Д. Триста років українського театру, 1619–1919. – Львів, 2001.
6. Безгін І. Д. Визначення рівня організації та керування творчо-виробничим процесом в театрі. – К., 1972.
7. Безгін І. Д. Мистецтво і ринок. – К., 2005.
8. Безгін І. Д., Семашко О. М., Ковтуненко В. І. Театр і глядач в сучасній соціокультурній реальності. – К., 2002.
9. Безгін І. Д., Семашко О. М., Юдова-Романова К. В. Глядач і театр: соціодинаміка взаємовідносин. – К., 2006.
10. Безгін О. І., Клименюк М. М., Кочарян І. С. Проблеми підготовки мистецьких кадрів. – К., 2006.
11. Бобошко Ю. М. Режисер Лесь Курбас. – К., 1987.
12. Брокет Оскар Г., Гільді Франклін. Історія театру. – Львів., 2014.
13. Ваніна І. Г. Українська Шекспіріана. – К., 1964.
14. Василько В. С. Микола Садовський та його театр. – К., 1962.
15. Веселовська Г. І. Театр Миколи Садовського (1907-1920). – К., 2018.
16. Владимірова Н. Західноєвропейський театр у динаміці культуротворчого процесу межі ХІХ-ХХ століть. – К., 2008.
17. Волошин І. О. Актор Щепкін на Україні. – К., 1988.
18. Вороний М. К. Театр і драма. – К., 1989.
19. Гаккебуш В. В. В сучасному польському театрі. – К., 1984.
20. Г. Гагоорт. Менеджмент мистецтва. Підприємницький стиль. – Львів: Літопис, 2008.
21. Гринишина М. О. Театр української драматургії. – Київ: Інтертехнологія, 2006.
22. Гринишина М. О. Синтетичний театр. – Київ: Фенікс. 2019.
23. Єрмакова Н. Березільська культура. – К., 2012.
24. Захаревич М. Національний академічний драматичний театр імені Івана Франка. Динаміка соціокультурних перетворень 1920-2001 років. – Київ, 2015.
25. Історія українського театру. У 3-х томах. / Ред. кол. Г. А. Скрипник та ін. / НАН України, ІМФЕ імені М. Т. Рильського. Київ, 2017. Т. 1. Від витоків до ХХ ст. 668 с.
26. Клековкін О. Мистецтво: Методологія дослідження. – К., 2017.
27. Клековкін О. Ю. Петро Рулін: методологічний конспект. – К.: Арт Економі, 2024.
28. Клековкін О. Ю. Система Курбаса: Реконструкція: навч. посіб. – Київ : Видавництво Ліра, 2024.
29. Коваль А. П. Ділове спілкування. – К., 1992.

30. Кольбер Ф. Маркетинг у сфері культури та мистецтва. – Львів., 2004.
31. Корнієнко Н. М. Український театр у переддень третього тисячоліття. Пошук. К., 2000.
32. Ленглі С. Театральний менеджмент і продюсерство. Американський досвід. К., 2000.
33. Лягушенко А. Український театр. Видатні діячі та менеджмент. – Київ : Мистецтво, 2021.
34. Мар'яненко І. О. Сцена, актори, ролі. – К., 1964.
35. Матеріальна підтримка культурних проєктів. Світовий досвід та можливості застосування в Україні. – К., 2010.
36. Остапенко Д. Концертна діяльність. Менеджмент. Навчально-методичний посібник. – К., 2021.
37. Оуен Лінет. Купівля і продаж авторських прав на літературні твори. – К., 1997.
38. Піскун І. Р. М. Л. Кропивницький – організатор, режисер, актор українського театру. – К., 2000.
39. Проскураков В. І. Архітектура українського театру. Простір і дія. – Львів, 2001.
40. Театральний менеджмент – 25. – К., 1996.
41. Туркевич В. Д. Проблеми охорони інтелектуальної власності // Актуальні культурно-мистецькі проблеми: Організаційний аспект. Київський інститут театального мистецтва. – К., 2001. – С. 29-50.
42. Український театр ХХ століття. – К., 2003.
43. Фіалко В. О. Театр України другої половини ХХ століття. Образна лексика. К., 2016.
44. Юдова-Романова К. В. Образно-технологічні засоби презентації сценічних мистецтв: сторінки історії. К.: Ліра, 2020.